

Právní charakter technických předpisů a technických norem

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá otázkou právního charakteru technických předpisů a technických norem. Postavení obou druhů dokumentů je značně rozdílné, neboť na rozdíl od technických norem jsou technické předpisy právními předpisy. Zejména pak právní charakter technických norem se v průběhu času měnil. Cílem této práce je vymezení obou druhů dokumentů s ohledem na jejich charakter ve vztahu k právu a právnímu řádu a sobě navzájem.

Diplomová práce je rozdělena, není-li počítán úvod a závěr, do sedmi kapitol. První kapitola se zabývá otázkou vývoje právní úpravy technických předpisů a technických norem. V obou případech byla porovnávána právní úprava minulá s právní úpravou současnou. V případě technických předpisů je zde řešena otázka nesouladu této definice s definicí technických předpisů v právních předpisech EU a mezinárodních smlouvách, důsledkem čehož bylo nutné vytvořit kategorii technických dokumentů. Tato kapitola se zabývá rovněž otázkou zařazení obou druhů dokumentů v rámci právního řádu ČR. Druhá kapitola je věnována tvorbě technických předpisů a technických norem. V případě technických předpisů se diplomová práce věnuje informační povinnosti, přičemž je upozorněno na některé nedostatky v legislativní úpravě při plnění této povinnosti. Na tuto kapitolu navazuje třetí kapitola, jejímž smyslem je zařazení tvorby technických předpisů a technických norem k příslušným formám činnosti veřejné správy. Ve čtvrté kapitole diplomová práce řeší otázku, zda technické normy jsou právními předpisy, resp., zda jednotlivá pravidla obsažená v technických normách mohou být považována za právní normy. Tato otázka vyvstává zejména v souvislosti s tím, že právní normy relativně často zezávazňují technické normy, které se tak stávají jejich součástí. Tato otázka je řešena i s ohledem na minulost, kdy technické normy byly v některých případech považovány za právní předpisy, čemuž odpovídala i tehdejší legislativa. Tato kapitola se ale také zabývá institutem předpokladu shody, který je vyjádřením vztahu technických norem a technických předpisů. Diplomová práce se snaží odpovědět na otázku, zda předpoklad shody je domněnkou vyvratitelnou nebo nevyvratitelnou, a to zejména v závislosti na úpravě odpovědnosti subjektů v dodavatelském řetězci v případě, že výrobek způsobí uživateli škodu. Tato kapitola předpoklad shody vymezuje z hlediska správněprávní regulace, kdy předpoklad shody představuje možný, nikoliv však povinný způsob postupu. Pátá kapitola se zabývá otázkou závaznosti technické normy, které sice jsou obecně nezávazné, avšak existují možnosti jejich zezávaznění. Je zde upozorněno na problémy v rovině ústavněprávní i v rovině zákonné, které se zezávazňováním technických norem v technických předpisech souvisí. Diplomová

práce poukazuje rovněž na značné problémy s odkazy na technické normy v technických předpisech způsobené nedodržením pravidel pro jejich odkazování. Šestá kapitola pak řeší otázku přístupnosti zejména pokud jde o technické normy, které, jsou-li závazné, jsou zpřístupňovány na základě sponzorovaného přístupu. V této části jsou také řešeny nedostatky sponzorovaného přístupu jak ve vztahu k technickým normám, tak technickým dokumentům, které značně snižují možnosti jeho využití. Poslední kapitola se zabývá otázkou významu technických předpisů a technických norem z hlediska volného pohybu na evropském trhu.

Diplomová práce k řešení výše uvedených otázek využívá zejména dostupných publikací a článků v odborných časopisech, dále pak právních předpisů, a to zejména aktuálně účinného zákona č. 22/1997 Sb. V jednotlivých kapitolách jsou formulovány závěry a tam, kde je to relevantní i doporučení, která by mohla vést ke zlepšení situace, pokud jde o užívání technických norem a technických předpisů.

Klíčová slova: technický předpis, technická norma, právní předpis